

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118202856
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118202856.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Evy Kyselovej, v právnej veci žalobcu: Friendly Finance Slovakia, s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 47 243 368, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou so sídlom D. XX, XXX XX T., proti žalovanej: A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. - S. č. XXX, štátna občianka SR, v konaní o zaplatenie 750 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41Csp/10/2018-91 zo dňa 09.12.2019, takto

rozhodol:

I. Krajský súd p r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie istiny 37 Eur.

II. Rozsudok okresného súdu v časti o zaplatenie istiny 37 Eur z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

III. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 518 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 555 Eur od 23.08.2019 do 14.01.2020, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 545 Eur od 15.01.2020 do 13.02.2020, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 531 Eur od 14.02.2020 do 12.03.2020 a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 518 Eur od 13.03.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. p o t v r d z u j e .

V. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

VI. O výške náhrady trov prvostupňového a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 555 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 555 eur od 23.08.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. Ďalej rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 26.01.2018 domáhal vydania rozhodnutia súdu, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 750 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške

5 % ročne zo sumy 850 eur od 21.07.2016 do 16.03.2017 a vo výške 5,00 % ročne zo sumy 750 eur od 17.03.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a dňa 31.01.2018 vydal platobný rozkaz č.k. 41Csp/10/2018-12. Proti predmetnému platobnému rozkazu podala žalovaná riadne a včas odpor.

Okresný súd v poradí prvým rozsudkom žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal za to, že nárok je dôvodný. Mal za nesporne preukázané, že medzi stranami sporu došlo dňa 20.07.2016 k uzavretiu zmluvy o pôžičke podľa § 657 OZ, pričom žalobca žalovanej poskytol finančné prostriedky vo výške 850 eur a žalovaná uhradila žalobcovi sumu 100eur (750eur). Žalovaná sa proti v poradí prvému rozsudku okresného súdu odvolala.

Krajský súd, ako odvolací súd, v poradí prvý rozsudok okresného súdu uznesením č.k. 5Co/50/2019-70 zo dňa 24.09.2019 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a nesprávneho právneho posúdeniu, ktorý vzhliadol pri aplikácii práva. Mal za to, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vzťah medzi stranami sporu podľa OZ napriek tomu, že v danom spore sa jedná o vzťah spotrebiteľský, na ktorý mal okresný súd aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch.

Okresný súd tak právny vzťah medzi stranami sporu zo dňa 20.07.2016 posúdil ako zmluvu o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, teda vzťah občianskoprávny a zároveň túto vyhodnotil tiež ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 OZ, či zákona č. 129/2010 Z.z.. Okresný súd zdôraznil, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca si uplatňuje v tomto konaní nárok na vrátenie finančných prostriedkov zodpovedajúcich len čistej istine, t.j. uplatňuje si len samotnú istinu bez úrokov a poplatkov. Je preukázané, že žalobca žalovanej poskytol finančné prostriedky, čistú istinu vo výške 850 eur, s tým že po úhrade sumy 100 eur, zo strany žalovanej pred podaním žaloby, si žalobca žalobou uplatnil nárok vo výške 750 eur (850-100). Žalovaná žalobcovi uhradila po podaní žaloby (16.01.2018) v čase od 12/2018 do 09/2019 sumu vo výške 195 eur. Nárok žalobcu je tak v čase rozhodovania okresného súdu dôvodný vo výške 555 eur (750-195), preto súd žalobcovi tento nárok priznal. V konaní nebolo preukázané, že ku dňu rozhodovania okresného súdu (09.12.2019) žalovaná žalobcovi sumu 555 eur zaplatila, resp. čiastočne zaplatila, hoci sa zaviazala k vráteniu požičaných finančných prostriedkov. Žalovaná je síce v postavení spotrebiteľa, neznamená to však, že nie je povinná vrátiť preukázaný dlh žalobcovi. V rovine jej tvrdení bez ďalšieho preukázania zostala aj nepriaznivá finančná situácia v rodine. Vo zvyšnej časti, a to z dôvodu čiastočnej úhrady dlhu zo strany žalovanej (195 eur) okresný súd žalobu žalobcu zamietol. Pokiaľ ide o úroky z omeškania v konaní nebolo preukázané do akej doby, príp. lehoty, a akým spôsobom mala žalovaná poskytnuté finančné prostriedky žalobcovi vrátiť, resp. splatiť. Nebola preukázaná dohoda o splatnosti a čas plnenia, absentovali akékoľvek dôkazy k tejto skutočnosti. Žalobca možnosť splácania v konaní poprel, rozporoval a žalovaná k uvedenému tvrdeniu nedoložila žiadny relevantný dôkaz. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Okresný súd za relevantnú výzvu v zmysle uvedeného, keďže nebola preukázaná dohoda o splatnosti, a teda čas plnenia považoval doručenie žaloby a platobného rozkazu žalovanej. Žalovanej bola žaloba spolu s platobným rozkazom doručená dňa 22.08.2018 (č.l. 12 rub spisu), a teda žalovaná sa dostala do omeškania nasledujúci deň, t.j. dňa 23.08.2018. Od 23.08.2018 je žalovaná v omeškani so zaplatením dlhu. V konaní nebolo preukázané ako a v akých častiach žalovaná platila svoj dlh (od 12/2018 do 09/2019), a teda v tomto smere absentovali skutkové tvrdenia vo vzťahu k postupnému omeškaniu dlhu. Okresný súd tak v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., priznal žalobcovi úroky z omeškania od toho času, keď sa žalovaná dostala do omeškania, nasledujúci deň po doručení žaloby, t.j. 23.08.2018. Okresný súd tak priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 555 eur od 23.08.2018 do zaplatenia, keď v čase prvého dňa omeškania žalovanej so zaplatením dlžnej sumy bola výška základnej úrokovej sadzby ECB v rozhodnom období vo výške 0,00 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti § 186 CSP) po pričítaní 5 % bodov v súlade s § 517 ods. 2 a § 3 ods. 1 nariadenia. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaná zaplatila sumu 195 eur v čase od 12/2018 do 09/2019, t.j. v čase po podaní žaloby 16.01.2018. V čase podania žaloby 16.01.2018 žalobca nárok na zaplatenie sumy 750 eur uplatňoval dôvodne.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Trvá na tom, aby bola vec posudzovaná podľa príslušného zákona o spotrebiteľských úveroch. V mesiaci júl 2016, kedy vznikol zmluvný vzťah medzi nimi už žalobca poskytoval úvery a pôžičky v zmysle zákona

o spotrebiteľských úveroch a nielen podľa občianskeho zákonníka. Dlhá suma z istiny je nižšia ako sa uvádza v napadnutom rozhodnutí, keďže mesačne naďalej spláca mesačné splátky na účet žalobcu. Nie je pravda, že by jednorázovo zaplatila dňa 16.03.2017 žalobcovi na účet 100 Eur.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovanej vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom uviedol, že žalovaná v podanom odvolaní neuviedla odvolací návrh. Do podania žaloby žalovaná uhradila žalobcovi sumu 100 Eur. Žalobca sa podanou žalobou domáha len vrátenia istiny vo výške 750 Eur a nie aj poplatku za poskytnutie úveru, na ktorý má nárok. Od vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie do podania vyjadrenia žalovaná uhradila 37 Eur. Vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva je s dobou splatnosti kratšou ako je doba určená podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (minimálne 3 mesiace), nejde o spotrebiteľský úver. Zmluva bola uzatvorená písomne elektronickými prostriedkami, pričom žalovanej bola doručená aj emailom. Neexistuje žiadne ustanovenie žiadneho zákona, ktoré by zakazovalo účastníkom dohodnúť si ako vedľajšie plnenie pri zmluve o pôžičke poplatok resp. poplatky za jej poskytnutie. Žalovaná uhradila 37 Eur a preto v tejto časti žalobca berie žalobu späť. Odvolací súd zároveň žiada, aby odvolanie žalovanej zamietol.

4. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu uviedla, že žalobca neuviedol pravdivé skutočnosti v podanej žalobe. Medzi ňou a žalobcom nedošlo k uznaniu dlhu a k uzavretiu dohody o splátkach dlhu dňa 5.9.2020. Dlh doposiaľ mesačne spláca v splátkach podľa možnosti.

5. V zmysle § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

6. Žalobca v odvolacom konaní uviedol, že od vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie do podania vyjadrenia žalovaná uhradila 37 Eur a preto v tejto časti berie žalobu späť.

7. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, majú za splnené všetky podmienky v zmysle § 370 CSP, krajský súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v časti o zaplatenie istiny 37 Eur a v tejto časti rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 365 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) výrok I. napadnutého rozsudku zmenil podľa § 388 CSP. Napadnuté rozhodnutie vo výrokoch II. a III. odvolací súd v zmysle § podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

9. Odvolací súd rozsudok okresného súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

14. V súvislosti s právnym posúdením veci odvolací súd zdôrazňuje najmä nasledovné skutočnosti:

15. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd po vrátení veci v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodnú pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorým by sa okresný súd nevyporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

16. V zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu odvolací súd konštatoval, že predmet konania sa odvíjal od zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, ktorú zmluvu žalobca nedoložil. Žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Nebolo sporné, že žalobca je podnikateľ a žalovaná príjemca služby ako fyzická osoba spotrebiteľ. Žalovaná tak požívala ochranu v súlade s § 52 OZ a zákona č. 129/2010 Z.z. Uložil okresnému súdu opätovne zistiť skutkový stav veci, vykonať dokazovanie a opätovne rozhodnúť.

17. Po vrátení veci okresný súd ustálil, že žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Okresný súd tak právny vzťah medzi stranami sporu zo dňa 20.07.2016 posúdil ako zmluvu o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, teda vzťah občianskoprávny a zároveň túto vyhodnotil tiež ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 OZ, či zákona č. 129/2010 Z.z.. S uvedeným sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

18. Po preštudovaní spisu a spisového materiálu bolo odvolaciemu súdu preukázané, že žalobca žalovanej poskytol finančné prostriedky, čistú istinu vo výške 850 Eur, s tým že po úhrade sumy 100 Eur, zo strany žalovanej pred podaním žaloby, si žalobca žalobou uplatnil nárok vo výške 750 Eur (850-100). Žalovaná žalobcovi uhradila po podaní žaloby (16.01.2018) v čase od 12/2018 do 09/2019 sumu vo výške 195 Eur. Nárok žalobcu bol tak v čase rozhodovania okresného súdu dôvodný vo výške 555 Eur (750-195). Odvolací súd sa stotožňuje aj s priznaním príslušného úroku z omeškania a s jeho výpočtom.

19. Odvolací súd však musel výrok I., ktorým okresný súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 555 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 555 Eur od 23.08.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, zmeniť a to tak, že v časti zaplatenia istiny vo výške 37 Eur pripustil späťvzatie žaloby a zastavil konanie, nakoľko žalovaná po vydaní napadnutého rozhodnutia zaplatila na účet žalobcu dokopy 37 Eur. Odvolací súd zmenil výrok I. napadnutého rozsudku a to tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 518 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 555 Eur od 23.08.2019 do 14.01.2020, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 545 Eur od 15.01.2020 do 13.02.2020, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 531 Eur od 14.02.2020 do 12.03.2020 a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 518 Eur od 13.03.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku I. podľa § 388 zmenil. Pripustil čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti o zaplatenie istiny 37 Eur zastavil. Napadnuté rozhodnutie vo výrokoch II. a III. odvolací súd v zmysle § podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

21. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 37 Eur a tak zastavenie konania v tomto prípade nemožno

pričítať žalobcovi, nakoľko v čase podania žaloby žalobca podal žalobu v celej sume odôvodnene a žalovaná plnila až v priebehu odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)